

Els bidells de la UIB

Bernat Prats

Són aproximadament cinquanta. Obren i tanquen les portes de la Universitat cada dia. Atenen amb amabilitat i professionalitat. I amb uniforme. Encapçalen processons portant la simbologia lul·liana amb orgull. Són els nostres bidells. I el seu cap, Bernat Prats, ens parla de la seva feina i de 34 anys fent Universitat.

1. Com és la feina del bidell? Què feu a la UIB?

Els bidells obrim i tanquem la UIB. Som els primers que arribem, obrim i preparam les aules, encenem els llums, repartim el correu intern i gestionam l'extern, donam suport als professors quan ho necessiten, prestam el servei telefònic, fem fotocòpies, informam els alumnes i altra gent que s'acosta a les consergeries... De fet, som els primers sempre, som la primera imatge de la UIB quan algú arriba a un edifici. I sempre intentam donar el millor servei possible.

2. Feu molta feina d'atenció al públic, que és una tasca que exigeix, entre altres qualitats, molta paciència...

Sí que és difícil! La gent, a més, ha canviat molt d'uns quants d'anys ençà. Avui en dia tothom demana, tothom ja ho sap tot, la gent coneix millor els seus drets... Per això has de tenir molt de tacte i paciència.

3. I, a més, heu de tenir molta informació actualitzada...

Sí, quan hi ha novetats rebem cursos que ens permeten estar atents a tots els canvis, i així podem descongestionar un poc les secretaries, sobretot en moments de molta demanda d'informació; per exemple, en períodes de matrícula nosaltres podem fer una mica de barrera.

4. Quantes persones feu aquesta feina avui a la UIB?

Som 52, entre Mallorca, Menorca, els edificis de Palma i els torns de matí i horabaixa.

5. Aquest cap de setmana ha mort un dels vostres companys, José Domínguez. És feixuc assumir la mort d'un company de feina...

És molt mal d'assumir, perquè el col·lectiu dels bidells de la UIB ens coneixem des de fa molts d'anys, i ens coneixem també, en molts de casos, en l'àmbit familiar. Molts hem vist que ens casàvem, teníem fills..., compartim alegries i tristeses, i si algun de nosaltres ens deixa, sempre es fa molt dur. Afecta molt la mort d'un company com en José, perquè era una persona alegre, sempre disposat a ajudar la gent..., i sí, és molt dur.

6. Concretament vós, com a responsable de l'equip de bidells, fa molts d'anys que treballau a la casa, i la coneixeu bé. Com era i com és la Universitat?

Tenia 25 anys quan vaig arribar a la UIB. I d'això en fa 35...

Jo vaig començar l'any 1979. Érem trenta o quaranta persones. Tots ens coneixíem. El Rector era Antoni Roig, president de la Comissió Gestora de la UIB. He conegut tots els rectors... El 1979 només hi havia tres o quatre edificis: Sa Riera, Son Malferit, la Facultat de Ciències i l'Escola de Magisteri. Era més familiar, no hi havia tanta burocràcia. Podríem dir que era un llogaret i ara és una gran ciutat. Ara fins i tot costa conèixer tots els professors nous. En canvi els antics, quan es jubilen, vénen a acomiadar-se de nosaltres.

7. Enyorau algun aspecte d'aquells temps?

Bé, jo pens que cada cosa té el seu moment. Tal vegada sí que senties la UIB més propera, més com si fos ca teva... Era com viure en una planta baixa, i ara és com viure a la planta 20 d'una finca. Però el temps passa i també ara coneixes gent nova, diferent, i cada època té el seu moment.

8. I ara sou el cap...

Sí, des de Gerència, fa devers 6 anys, em varen nomenar bidell major, que és un poc el coordinador de les consergeries de tots els edificis.

9. Aquesta figura no existia. Com va ser que la crearen i per què us triaren per al càrrec?

Bé, jo sempre havia fet aquestes funcions, encara que no tingués cap nomenament. Pel meu caràcter i per la meva manera de fer, sempre m'he encarregat de coordinar, de gestionar problemes de la casa, resoldre situacions o necessitats... Vaig unificar criteris entre consergeries, ajudava l'àrea de protocol, cercava gent per fer feines concretes, gestionava les baixes, vàrem crear una bossa de bidells voluntaris per col·laborar en els actes de la UIB (inauguracions, graduacions...), i ara faig el mateix, només que des de fa alguns anys se m'ha reconegut.

10. Algun suggeriment que vulgueu fer als qui manen a la casa?

Els diria que, com que la UIB és un organisme autònom, hauríem de fer més ús de la nostra autonomia i no funcionar tant segons normatives estatals imposades, que perjudiquen sobretot el personal d'administració i serveis, en molts d'aspectes... Crec que hauríem de ser més vius amb tot això!

09/10/2014